

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

4. De 1. motiuo Incarnationis Verbi, quod est maxima inde resultans Dei gloria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

possit ac velit bonum hoc, ut moriatur pro nocente, & infinitæ Dei iustitiæ satisfaciatur, non est usque ad unum. Qui consilium dedit, ferat auxilium. Sensit hoc verbum, quod scrutatur omnia, etiam profunda Dei, audiit unigenitus Patris. Quid faceret? misericordia motus ait: me me pœna illa mortis subeunda manet, mihi incumbit pœnitentiam agere pro homine, quem creavi, non est qui possit reparare eum, nisi qui creavit: moxque se offert æterno Patri ad naturam humanam assumendam, in eaque assumpta pro homine lapsa ex iustitia satisfaciendum. Annuit gratulabundus Pater cum Spiritu Sancto: sicque communi consensu conclusum est, ut Verbum caro fiat, hominemque ex rigore iustitiæ redimat. O inæstimabilem bonitatem, liberalitatem, charitatem! Quanta illi debetur dilectio, gratiarum actio, resignationis promptitudo? Hi affectus ad longum possunt hic exerceri.

*De primo motiuo Incarnationis Verbi, IV.
quod est maxima inde resultans*

Dei gloria.

I. **P**Rimarium motiuum Incarnationis Verbi à Sanctissima Trinitate

te

re ab æterno decretæ, fuit maxima in-
 dè resultans diuinæ maiestatis gloria.
 Quia hoc Incarnati Verbi mysterium
 est supremum inter omnia admiranda
 opera diuinitatis, ideoque ab Apostolo
 appellatur *magnum pietatis Sacramen-*
tum, quo maius aliquid à tota Dei po-
 tentia nec fieri potest, nec æquale vn-
 quam factum est, aut fiet. In eo enim na-
 tura humana in Christo ineffabili mo-
 do ad thronum Dei, ad naturalem filia-
 tionem, ad dignitatem & virtutem o-
 perandi, merendi, sanctificandi animas
 diuinam euehitur, cum per vnionem
 hypostaticam assumatur à Verbo in-
 unitatem personæ, sicq; fiat homo Deus.
 Quo quid admirabilius, quid diuinius
 concipi potest? O quanta indè elucet
 diuinæ potentæ supereminetia! quã-
 ra Dei ergà hominem dignatio, quanta
 dilectio, in cuius gratiam sic exferere
 brachium omnipotentæ suæ ab æterno
 decreuit ad manifestandam gloriam su-
 am, diuinamque suum esse, non solum
 per gratiam accidentaliter, sed per vnio-
 nem hypostaticam substantialiter com-
 municandum! Affectus hic excitandi
 gaudij de diuina gloria, amoris, gratitu-
 dinis, zeli gloriæ Dei propagandæ.
 I. Quia Deus infinite laudabilis, ho-
 nora-

norabilis, amabilis, per hoc incarnationis mysterium infinite laudatur, honoratur, amatur. Cum enim Deus sit infinito cultu, adoratione, honore, amore, obsequio, gloria dignus, nec hæc illi ab ullâ parâ creaturâ etiam possibili, vtpotè finitæ dignitatis, vnquam possint exhiberi, æterno suo consilio voluit Filius Dei fieri homo, vt sic ipse Deus & homo in naturâ humanâ assumptâ infinitæ dignitatis diuinæ maiestati condignum infinitumque cultum, adorationem, honorem, amorem, obsequium, gloriamque deferre posset. O quam ardens fuit, quam igneus Filij Dei zelus gloriæ æterni Patris infinite promouenda! Zelus gloriæ Dei, gratitudo.

III. Quia ex hoc eodem mysterio e-lucent clarissimè præcipue perfectiones diuinæ, in quarum manifestatione Dei glorificatio potissimum consistit. Nam Deus in hoc mysterio i. luculentissimè nobis ob oculos posuit omnipotentiam suam, quod hominis honorandi & dilatandi causâ, summum quod potuit fecit, vt Deus fieret homo, & homo Deus.

2. Sapientiam inuestigabilem, in adiuuentione tam admirabilis mediij humanum genus liberandi & exaltandi, in
con-

concilianda infinita misericordia & infinita iustitia : in rebus adedè dissitis, Deo & homine, passibili & impassibili, æterno & temporali tam arctè copulatis.

3. Bonitatem infinitam, summè se humanæ naturæ per vnionem hypostaticam communicando, simulque cum toto hominum genere cognationem contrahendo.

4. Charitatem, Filium suum dando, arctissimeque naturam nostram sibi vnendo.

5. Misericordiam, ad miseras nostras reparandas sic nobis condescendendo, vt earum capax fieri dignatus sit, & particeps, sicque *disceret compati infirmitatibus nostris tentatus per omnia absq; peccato.*

Hebr. 5.

6. Iustitiam summam, in se debita peccatorum nostrorum transferendo, ac pro ijs ex rigore iustitiæ superabundantissimè satisfaciendo.

7. Sanctitatem infinitam, omnis sanctitatis, innocentia, perfectionisque omnium virtutum viuum exemplar in Verbo incarnato nobis ad imitandum proponendo. Repetendi prædicti af-

fectus gaudij, gratitudinis,
amoris, zeli gloriæ
Dei.

De